

Opinia

do ustawy o zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1317)

I. Cel i przedmiot ustawy

W myśl przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy - Prawo bankowe określone osoby, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego.

Jednocześnie wymieniona ustawa przewidywała, że na wniosek płatnika składek, który w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia wejścia w życie tej ustawy zgłaszał ubezpieczonego podlegającego obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu ze wskazanego w ustawie tytułu i jednocześnie pobierającego zasiłek macierzyński lub zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego z innego tytułu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych umarzał należności z tytułu składek na te ubezpieczenia należnych za tego ubezpieczonego w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności lub współpracy przy tej działalności za okres, w którym ubezpieczony pobierał zasiłek macierzyński lub zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego z innego tytułu.

W świetle przepisów tej ustawy tego rodzaju wnioski mogły być składane do dnia 1 września 2010 r.

W związku z licznymi wnioskami o umorzenie wymienionych wyżej należności, które wpływały już po upływie wskazanego terminu przedmiotowa ustawa ma na celu zniesienie tego terminu, co umożliwi umorzenie tych należności.

Jednocześnie została wprowadzona zmiana w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw w celu zniesienia terminu, do którego należało składać wniosek o umorzenie należności Funduszu Pracy z tytułu składek wpłacanych na ten Fundusz.

Ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 97. posiedzeniu w dniu 28 lipca 2011 r. w oparciu o poselski projekt ustawy (druk sejmowy nr 4289). Pierwsze czytanie odbyło się na posiedzeniu sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w dniu 17 lipca 2011 r. Efektem prac wymienionej komisji było sprawozdanie zawarte w druku nr 4459.

W trakcie drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu w dniu 27 lipca 2011 r. zostały zgłoszone 3 poprawki. Dwie z nich powodowały odpowiednio, w ustawie zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw oraz w ustawie o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw, zniesienie terminu do składania określonych w tych ustawach wniosków, zamiast jego przedłużania do dnia 1 września 2013 r. Pozostała poprawka powodowała, że w przypadku uwzględnienia wniosku o umorzenie należności z tytułu określonych składek, złożonego po dniu 1 września 2010 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych zewidencjonuje całość składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za okres pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, ustalonych od podstawy odpowiadającej kwocie tego zasiłku, w terminie roku od dnia złożenia wniosku, a nie do dnia 31 grudnia 2014 r.

W związku z powyższym projekt został ponownie skierowany do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w celu rozpatrzenia wymienionych poprawek (dodatkowe sprawozdanie druk sejmowy nr 4459-A).

Podczas trzeciego czytania w dniu 28 lipca 2011 r. poprawki zostały przyjęte.

Ustawa została uchwalona jednomyślnie.

III. Uwagi szczegółowe

Zgodnie z § 90 Zasad techniki prawodawczej zmienia się zawsze pierwotny tekst ustawy, a jeżeli wprowadzono do niego zmiany – tekst zmieniony. W myśl komentarza do wymienionych Zasad " ... nigdy nie nowelizuje się ustaw nowelizujących, bo ich jedyną funkcją jest wprowadzenie zmian do jakiejś ustawy (ustawy nowelizowanej)".

Ponadto w myśl § 91 ust. 1 i 2 nie nowelizuje się przepisów zmienianych inną ustawą. Jeżeli jest to konieczne dla wyeliminowania rażącego błędu w przepisach zmienianych ogłoszonej ustawy, można wyjątkowo znowelizować te przepisy w okresie ich vacatio legis.

Danuta Drypa
Główny legislator